

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS HÍRADÓ

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KÖRLEVELE 2010. MÁJUS

Pünkösdi Sugárzásban

A Keresztyén Egyház nem csak a születését, hanem több mint két évezredes életét a Szentlélek Isten munkájának köszönheti. A Szentlélek nem valamiféle elvont eszme, fogalom, idea, - hanem szakadatlanul Van áradó, terjedő sugárzó isteni ERŐ!

Pünkösdi ünnepének a keresztyén egyház

népe felé ez a vallató kérdés: „Mi a ti életetekben, egész életviteletekben a leglényesebb? /Ezt kinek – kinek magának a maga számára kell megfogalmazni./

Pünkösdi segít bennünket ebben, és a válasza ez: a keresztyén ember életében a legdöntőbb az, hogy hite életté, élete pedig hitének tanúságtételévé válik. Az apostolok – Jézus tanítványai – szavukat és életüket olyan erővel kiáltották bele környezetükbe, hogy nem lehetett figyelmen kívül hagyni. Az emberek vagy csatlakoztak hozzájuk, vagy nem, de valaminek történnie kellett. Miért? – mert engedelmeskedtek! Egyszerűbben: kaptak az életük számára egy Urat, egy Gazdát! És ez az Úr, ez a Gazda olyan hatalmassá lett életükben, hogy nem tehettek mást: hirdették, és életük pecsételte meg az élő Urat. Igen, valahol itt van a pünkösdi Lélektől megérintett keresztyén életvitel nagy titka és küldetése: beleáramoltatni az élet hajszalereibe az élet igazi Urát és Gazdáját.

Pünkösdi van! Ez az ünnep a nagy üdvtörténeti események csúcsa. Az Atya elküldte az ő Fiát, a Fiú elvégezte azt a munkát amit az Atya rábízott, és azóta Krisztus népe

a Szentlélek Isten uralma és vezetése alatt áll. „Nem értem!!” - mondják ma sokan. Az értelmesebb emberek rájöttek már arra is, hogy nem csak „ezt” nem értem, hanem sok minden mást sem. Már régen túlhaladott az a nagyképű gőg, amely azt hirdeti: csak azt hiszem, amit megértek.

A villanykörte nem azért világít, mert tudom és értem, hogy mi a fény, hanem azért, mert elfordítom a kapcsolót. A hasadó anyagok nem azért gyógyítanak vagy rombolnak, mert látom sugarait. A hívő ember tudja, hogy Pünkösödöt nem látni, érteni és megragadni kell, hanem egyszerűen hitben elfogadni és továbbadni.

„Testvéretek”

Mit hoztál?

Ó, hányszor hallottam ezt régen a kicsi gyerekeimtől, mikor munka után siettem értük az óvodába! Futottak elém, csimpaszkodtak mind a hárman (hármás ikrek) a nyakamba, karomba: „Anyuci mit hoztál?”

„Hát magamat hoztam!” feleltem én és ők kissé csalódottan kezdenek átöltözni. „De a Lucának csokit hozott az anyukája tegnap is meg ma is!” Nem baj lesz néha nálunk is ilyen, most örülünk annak, hogy együtt vagyunk!

A Káposztásmegyeri Katolikus Templom kápolnájában 5 éve van lehetőségünk arra, hogy evangélikus istentiszteletet hallgassunk minden hónap első két vasárnapján. Ha megkérdezed tőlem: „Mit hoztál?” a válaszom: „Hát magamat hoztam meg a páromat, és friss virágot az oltárra!” Szíves-örömetest jövünk minden alkalommal, készülünk rá, várjuk az újabb vasárnapot. Ha netán közbejön valami családi ügy, olyan jól esik, hogy a Lelkész Úr számon tart minket, telefonál másnap: „Tegnap üres volt a pad a megszokott helyükön, ugye nincs baj?” (Hál’Istennek nincs)

Olyan jó, hogy a katolikus testvérek sorfala vár bennünket is a templomkapunál, kicsik – nagyok köszöntenek bennünket hangos szóval: „Dicsértessék a Jézus Krisztus!” Mi a kápolna felé indulunk, ahol tábla jelzi: „Evangélikus Testvérek Istentisztelete” Az egyik kislány utánam szalad mikor látja, hogy arrafelé kanyarodunk, majd indulok a friss vízért a vázába; a folyosón utolér: tessék mondani, jól mondom a néaninek?: „Áldás békesség!” Hát persze, hogy jól monddod, de így a református testvérek köszöntik egymást, mi azt mondjuk: „Erős vár a mi Istenünk!” és mindegyik köszöntés nagyon is helyénvaló itt, hiszen értjük mindannyian!

Nagyon köszönjük a katolikus híveknek is, hogy befogadtak, hogy helyet adnak nekünk is!

Mit hoztál testvérem? Hozd el magadat, a párododat, a családot, a szomszédodat, azt akit alig ismersz, de tudod, hogy ő is evangélikus és egy kis biztatásra van szüksége, hogy elinduljon a templomba!

Ha rossz kedved van, bánatod, szomorúságod, aggodalmad, hagyd itt, tedd le azt, ami megkötöz! Segít az újrakezdésben az oltárnál elhangzó Ige, az igehirdetés, az úrvacsora vételének lehetősége!

Szeretettel hívogat téged is a káposztásmegyeri hívek nevében:

B. Istvánné /Erika/ és családja „Erős vár a mi Istenünk!”

Boxkesztyű

Effajta sportszer eddig még nem volt a kezemben. Látni is csak távolról láttam, egy képernyőn a boxmeccsen. Mégis ez az otromba, kipárnázott, nem emberi kézre szabott kesztyű a minap egy film kapcsán elgondolkoztatott. Gondolataim nem a megszokott sport irányban indultak meg – mivel ezt a sportot különben sem kedvelem – más irányt vettek (a kesztyű fantáziavilágomban jelképként szerepelt.)

Olasz filmet láttam, maffiatikus alaphelyzettel, mely a bűncselekményt hamis bizonyítékokkal egy felső tízezerbeli asszonyra ruházza és börtönbe juttatja. A szokványos tragikus történetből a film végén, mint elvirágzott növényből új hajtás fakadt, bimbózó, kivirágzó gyönyörű jelkép, mely az eseményeket visszamenőleg is beragyogtatni képes.

Szívesen megkérdezném a rendezőt, hogy ezt az aprócska momentumot csak hangulatkeltőnek szánta, vagy valamiféle sorok mögött olvasható mondanivalónak.

A filmkocka éppen a börtönkaput mutatja, ahol az asszony szabadulása reggelén áll, 12 éves kis lánya izgatottan toporogva mellette. Furcsa módon kis kezében nem virágot tart – és ez egészen elképesztőleg hatott – hanem egy vadonatúj pár boxkesztyűt szorongat, mamájának üdvözlésképpen átadva.

Ezt Neked hoztam Mama – mondta, és édesanyja a meghatott pillanat ellenére is elnevette magát. Az ajándék szinte groteszknak tűnt. A gyermek üzenete az lehetett: máskor ezzel védj magad.

A jelképről el is mondható, létező és elfogadható, hogy létezik egy láthatatlan boxkesztyű, melyet születésünkkor kapunk, melyet életünk során elő kell vennünk, használnunk, néha csak játékra, de előfordul, hogy harcra és védekezésre is. Ki hogyan használja? Több ütést ad, mint amennyit kap, vagy egyáltalán nem figyel arra,

hogy támadni vagy védekezni is kellene, mert másképpen csinálja – kesztyűk nélkül. Van aki csak ritka, indokolt alkalmakkor küzd vele, más pedig az élet sűrűjében szinte állandóan.

A boxkesztyű sokféle. Sokan tudásukkal, vonzó lényükkel intelligenciájukkal, szépségükkel, tapasztalataikkal küzdenek. A küzdés – bárkivel tesszük is azt – szabályos kell hogy legyen, és a küzdelemben – amit egyszerűen életnek is hívhatunk – az egyensúly kialakulása a lényeges.

A kislány a filmből még nem tudta, hogy ajándékában a kérdések feleletekkel együtt megtalálhatók.

Seb-né Bolla Magdolna

Szélrózsa Találkozó

2010 július 14-18 tartjuk a 8. országos evangélikus ifjúsági találkozót.

Az alkalom mottója: Középkérdés veled

<http://www.szelrozsatalalkozo.hu/>

Kedvcsinálónak egy blog-bejegyzés a készülődés izgalmairól:

Csendtörés

2010.04.29. 12:10 D_Anikó

Úgy tűnhet, hogy nagy a csend, de... a háttérben már lázas készülődés folyik. Tegnap kedvesen megkérdezte tőlem valaki chaten, mikor kapnak már e-mailt, hogy mi mindenben lehet segíteni a Szélrózsán, mert ők már annnnnnnyira szeretnének csinálni valamit... Nem mondom, jó volt olvasni. Gondoltam, megnyugtatom a kedélyeket: a látszat csal, nincs csend, csak halkán folyik a munka :) Tegnap volt egy rövid munkamegbeszélés mindazoknak, akik sajtó/média/kommunikáció (és szinonimái) témában érintettek. A pilisi ifi is mozgolódik. Övék a nyitó-istentisztelet előkészítésének izgalmas feladata. Úgy hírlík, tegnap megszületett az ötlet, mit is fognak csinálni (piz-zatekerceket használtak hozzá agystimulálónak - én is ilyen munkamegbeszéléseket szeretnék). Valami nagyon jót találtak ki, csak egyelőre teljes hírzárlat van :(Vagyis van valami szuper ötletük, csak ez szuper titkos, még semmit nem árultak el róla. Előbb-utóbb kiszedek valamit belőlük!

Középkérdés veled

Keresztelőmről

Mikor kérdezték tőlem, miért szeretnék megkeresztelkedni, azt mondtam, úgy képelem, akkor kicsit Isten „gyermeke” lehetek. Egészen kis koromtól fogva szerettem volna megkeresztelkedni, úgy éreztem, valamilyen hiányosságom van, ha ezt nem teszem meg.

A Hús a Lelkész szavaira, amelyeknek nagyon örültem. Remélem még nagyon sokszor eszembe fognak jutni, olyankor is, mikor épp nem engedném be magamba a jót, amikor pedig éppen a legnagyobb szükség lenne ezekre a szavakra.

A keresztelő kútnál állva újra zavarba jöttem, és sajnós a keresztvíz egy részét letörültem magamról, ami akkor fel sem tűnt, de később meghatározta a napomat. Az istentisztelet végén, először életemben, részesülhettem az Úrvacsora szentségében, ami szintén nagyon jó érzés volt, melegség járt át tőle, ami csak rövid ideig tartott, mert újra lámpalázás lettem. A keresztelő után sokan odajöttek gratulálni, ismeretlenek is.

Ezután az egész napom családi összejövetelekkel, ünnepléssel telt, de ez idő alatt tudatosult bennem, hogy letörültem a keresztvizet, ez nagyon nyugtalanított, és az is, hogy nem tudok a kereszttség élményéről gondolkodni. Bár tudtam, hogy el fog múlni nyugtalanságom, ha imádkozhatok végre. Ez így is lett, igaz, csak későn értünk haza, de az esti imádság visszaadta a békémet, és igazából akkor töltött el a kereszttség öröme, ami valamilyen vidám, megható, gyermekkori érzésre emlékeztetett.

Hálás vagyok Istennek ezért az ajándékért, és a hit ajándékáért. Hálás vagyok a keresztségre való felkészülés idejéért, hogy megtudhattam a Bibliának milyen mélységei vannak, és mennyi mindent nem tudok, nem értek még, hogy otthon érezhetem magam a templomban, hogy barátságos embereket ismerhettem meg, és hogy vannak kedves, szerető rokonaim, barátaim, akik keresztelőmön is jelen voltak.

Helme Szilvia

Elmélyülés

Az Evangélikus Egyház munkaprogramja a 2010-es évben az Elmélyülés címet hordozta. Ennek keretében az egyház lelkigondozói jellegét hangsúlyoztuk ki. A bibliaóra, ifjúsági alkalmak és a presbiteri gyűlések keretében is visszatértek az elmélyülés tanítása. A lelki önvizsgálat szintjei segítettek megélni a tematikát. Elszánás – levegővétel – lemerülés – felfedezés – megszerzés – felemelkedés stációi egy gyöngyhalász munkafolyamata. Ez a példa illusztrálta a lelki gondolkodás útvonalát. Sok érdekes beszélgetéssel gazdagodtunk és reménység szerint közelebb lelkileg kerültünk egymáshoz.

„...az a keresztyének feladata, hogy úgy legyenek együtt az emberekkel, hogy a létre való feltétlen engedély – amely az Istentől származik – átragyogjon rajtuk, és embertársaik egyre jobban megbizonyosodjanak.

Solymár Péter

Programok

- **Június 4-én** pénteken 15-19 óra között Ruhabörze a gyülekezeti teremben.
Bejárat a Munkásotthon u. 23. felől.
- **Június 12-én** délután 16 órától gyülekezeti évadzáró találkozás.
- **Június 13-án** Tanévzáró Istentisztelet
- **Június 20-án** istentiszteletet követően Magunkról – magunknak.
Beszélgetés a gyülekezeti teremben.
- **Június 23-án** Hittanos kirándulás
- **Június 28- Július 3-ig** Szabadidős Hittantábor Szegeden.

Minden kedves testvérünknek Kellemes nyári kikapcsolódást kívánunk!

„Dávid zsoldára. Az ÚR az én pásztorom, nem szűkölködöm. Fűves legelőkön terelget, csendes vizrekhez vezet engem. Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért”

23. Zsoltár 1-3

Szeretettel várunk mindenkit gyülekezeti alkalmainkra. Szívesen látogatunk betegeket, úrvacsorával kérésre házhoz megyünk testvéreinkhez. Kérjük mindazokat, akik gyermeküket megszeretnék keresztelni, vagy házasságkötésre készülődnek a lelkészi hivatalban időben jelentkezzenek.

Időpontegyeztetés a 3-890-912-es telefonszámon lehetséges.

Kedves Testvéreink! Körlevelünkben szokás szerint kérjük, hogy aki még nem rendezte ezévi egyházfenntartói-járulék befizetését, a mellékelt csekkel szíveskedjék megtenni! Mindazok, akik már eleget tettek ennek, a csekket a jövő évben felhasználhatják.

Gyülekezetünk számlaszáma: 11704007-20183107

Ezúton is köszönetet mondunk minden adományért, támogatásért

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS HÍRADÓ

Kiadja: az Újpesti Evangélikus Egyházközség;
Bp-1043, Lebstück M. Út 36-38. Tel.: 3-890-912

Szerkesztő: Solymár Péter Tamás